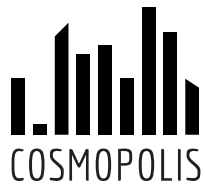

KENDALL RYANOVÁ

*Všechno,
nebo nic*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

A black and white photograph of a person's torso, showing their hands on the zipper of their jeans. The skin is wet and glistening, and the lighting is dramatic, highlighting the texture of the fabric and the contours of the body. The person's face is not visible, focusing attention on the physical and tactile elements of the scene.

KENDALL RYANOVÁ

*Všechno,
nebo nic*

EROTICKÁ TRILOGIE Z PROSTŘEDÍ MÓDNÍHO PRŮMYSLU

Kendall Ryanová

Všechno, nebo nic

Vášeň ve znamení módy

Byl prostě příliš lákavej a já byla tak slabá.
Jak bych si mohla odepřít, co mi nabízel?

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ALL OR NOTHING

Copyright © 2014 by Kendall Ryan

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2015

Z anglického originálu *All or Nothing*, vydaného v roce 2014 v nakladatelství Atria Books, A Division of Simon & Schuster, Inc., přeložila Kristýna Vítková
Odpovědná redaktorka Hana Netušilová
Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007
Obálka Jakub Karman, Art007

Vydala Grada Publishing, a. s. pod značkou COSMOPOLIS v Praze roku 2015 jako svou 6069. publikaci

Tisk CPI Moravia Books

Grada Publishing, a. s.,
U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-247-5894-7 (ePub)
ISBN 978-80-247-5893-0 (pdf)
ISBN 978-80-247-5601-1 (print)

1. kapitola

„Ááááách...“ Zpoza zavřených dveří se ozvalo hluboké mužské zavřčení.

V kostele ty zvuky sexu zněly trochu nemístně. Možná jsem staromódní, ale byla jsem si jistá dvěma věcmi: Za první, lidi by to zezadu měli dělat jenom v posteli, a za druhý, všichni skončíme v pekle. „Pojďme,“ zatahala jsem za Braydonovo do obleku oblečenný předloktí. „Tohle nebudeme poslouchat.“

„Nikam nejdu.“ Navzdory mý snaze odtáhnout ho chodbou dál zůstával přikovanej na místě.

Na druhý straně dveří se rozeznělo táhlý hromový zasténání.

Střelila jsem očima k Braydonovi. Koutek rtů se mu zvednul v pobaveným úšklebku a na tváři se mu objevily ty úžasný dolíčky. Sednul si na zem, opřel se zádama o zeď a překřížil si natažený nohy v kotnících.

„Co to děláš?“ zasyčela jsem na něj. *Neměli bysme dopřát kamarádům aspoň trochu soukromí?*

„Hlídám dveře.“ Pokrčil ramenama. „Jsem si jistě, že jeden z těch fotografií tam venku by tu s radostí udělal pár snímků.“

O tom jsem se s ním nehádala. Venku byl celej zástup paparaz-zi, který by dali svoji levou kouli za to, aby tu dneska mohli fotit. Tahle svatba byla na Manhattanu prakticky událostí léta. Světově známej model Ben Shaw si bral moji kamarádku Emmy, což by byla událost na přední stránky všech bulvárních plátek.

Podívala jsem se dolů na Braydonovo tělo rozvalený na podlaze. Měl na sobě na míru šitej oblek od Armaniho, zářivě bílou košili a lesklý italský polobotky, který se na špičce jen nepatrně zužovaly. Povolená kravata mu visela kolem rozepnutýho límečku a zatímco mě sledoval, přihnul si ze stříbrný placatky.

„Sedni si tu se mnou.“ Poplácával na podlahu vedle sebe. „Tyhle boty nemůžou bejt moc pohodlný.“ Pohledem mi pomalu sjel přes černý šaty bez ramínek až dolů k těm dvanácticentimetrovej m pás-kovejm střevíčkům.

Zase měl pravdu; byla jsem v nich teprve půl hodiny, ale už jsem cítila, jak mi umíraj nohy. Cena za krásu. Občas je to na hovno, bejt holka. Povzdechla jsem si, nechtěla jsem přiznat, že se trefil.

„Já nekoušu, kotě. Ledaže bys to chtěla drsně.“ Znova po mně hodil tím úsměvem s dolíčkama, až se mi z toho zkroutil žaludek.

Braydon testoval moji vůli jako nikdo jinej. Přísahala jsem, že už se žádnýho chlapa nedotknu, takže proč bych měla zahodit kalhotky kvůli němu? Bože, tohle vůbec nebylo zdravý. Ani trochu. Donutila jsem se od něj odtrhnout oči. Zírat totiž do těch modrejch hlubin bylo až moc intimní. Viděl toho příliš. Uvažovala

jsem, jestli o tom vůbec ví, jak mi z něj splašeně bije srdce. Potkala jsem ho loni, díky našim společným přátelům, Benovi a Emmy. Byl to až hříšně sexy model, kterej často pracoval s Emminým budoucím manželem, a taky potíží s velkým P.

Poraženě jsem si sundala boty a svezla se na podlahu vedle něj. Pokusila jsem se zachovat aspoň zdání cudnosti tím, že jsem si na chodbě v kostele, kde si moje kamarádka chystala vzít chlapa svejch snů, přetáhla cípy černý organzy a hedvábí přes natažený nohy. A máme tu party pro jednoho. Víím, že je to kliše, ale ze svateb jsem měla depresi. Pokaždý. Pomohla jsem Emmy do šatů a hrála si s jejím závojem, dokud jí perfektně neseděl. A teď jsem si mohla jenom představovat, co se to tam v tý malý knihovně děje, a ten průšvih, kterej budu muset potom dávat dohromady, ještě než vůbec začne samotnej obřad.

„Ben chtěl jedno rychlý číslo.“ Braydon pokrčil ramenama, jako by tahle situace byla naprosto normální.

Och, jak romantický. Chlapi byli nechutní. Zvedla jsem na něj oči v sloup a nejradši bych na něj vyplázla i jazyk, ale neudělala jsem to. Nebyla většina lidí před svatbou nervózní? Očividně Ben s Emmy byli jenom nadržení.

Jenže tohle bylo kurva směšný. Svatba měla začít za dvacet minut a já už viděla zástup svatebčanů, jak se tlačí dovnitř a usazují se na svejch místech. Když Ben zaklepal na dveře a podíval se na ní, neodporovala jsem, jen jsem jí zase pomohla ven z těch krajkových šatů, který jenom pro ni ušila Vera Wangová, a nechala je o samotě v tý malý knihovně, kde jsme se před tím společně připravovaly.

Doslova se do ní vpíjel očima, přešel od krajového spodního prádla ke světle modrému podvazku na stehně. „Kurva, miláčku,“ zamumlal.

Tu jejich vzájemnou chemii a intenzitu nebylo možný ignorovat. Ačkoliv ta tam mezi nima byla vždycky. Ben přešel místnost třema dlouhejma krokama, zastavil se před ní a zbožně si ji prohlížel. Rukama jí přešel po bocích až na stehna. Jeho hlas byl jenom pouhej šepot, když jí říkal, jak je nádherná. Píchlo mě u srdce. Bylo očividný, jak moc ji miluje, navzdory tomu, kolikrát to podělal. Takovouhle lásku najdete jenom jednou za život. A i když jsem byla neskutečně šťastná, že se to mý kamarádce povedlo, jenom mi to bolestivě připomínalo moji vlastní samotu.

A jak jsem tam seděla a snažila se nevnímat, jak se moje kamarádka blíží v tý mrňavý knihovně k vrcholu, přála jsem si, abych tam byla já, v nadejchanejch šatech zvednutejm až k uším a s mužem, kterej by mě tak hluboce miloval, že by to nedokázal vydržet už ani o chvíli dýl, aby byl ve mně.

„Je to pravda?“ zeptal se a podal mi placatku.

„Co jestli je pravda?“ Vzala jsem si ji a trochu se napila. Mmmm. Nečekala jsem, že to bude chutnat tak dobře. Citrónová vodka. Moje oblíbená.

„Že jsou družičky na svatbách nadržený.“ Uchechtl se.

„Hádám, že to asi dneska budeš muset bejt hodnej kluk, abys to zjistil,“ odpověděla jsem a znova si pořádně přihnula, než jsem mu tu flašku vrátila. „Zoey a Jenna jsou obě volný.“ Já taky, ale to

se nestane. Ne, díky. Já odtud dneska vypadnu a moje důstojnost zůstane nedotčená.

Zvedl ke mně oči. „Vlastně je tu někdo jinej, koho jsem měl na mysli.“

A ten uzel nervů v mém žaludku byl zpátky. Musel s tím flirtováním přestat. Neměla jsem zájem. Jasně, moje tělo si všimlo, jak je sexy – byl to super model, prokristapána –, ale můj mozek nebyl blbej, aby podlehnul těm jeho dlouhejm řasám a vtípnejm poznámkám. Nebudu jeho dalším zářezem na pásku. „To se nestane,“ odpálkovala jsem ho.

Z Braydonovejch dokonalejch rtů se tentokrát ozvalo chraplavý uchechtnutí. Byl jako jeden z těch ocasů na střední, který si mysleli, že to věčko na jejich sportovní bundě znamená vagína. Byl to playboy, tím jsem si byla jistá. „Uvidíme,“ řekl.

„Chovám se k tobě jako mrcha. Proč bys měl mít vůbec zájem?“ zeptala jsem se.

„Se svým ptákem se nehádám, zlatíčko. A jemu se líbíš, jak se zdá. Vlastně by tě moc rád poznal mnohem víc.“

Dobry bože! Takovýhle věci mi nemůže říkat. Chtěla jsem mu říct, kam si toho svýho ptáka může strčit, ale bála jsem se, co bych mohla vypustit z pusy.

Poplácal mě po ruce. Mělo mě to uklidnit, ale kdykoliv se mě dotknul, rozlilo se mi zpod bříšek jeho prstů do celého těla horko. Bylo to matoucí. Odtáhla jsem ruku a položila si ji bezpečně do klína.

V tichosti jsme tam seděli, posílali si mezi sebou placatku a poslouchali tlumený zvuky sexu, který vydávali naši kamarádi. Bože,

už je to strašně dlouho, co jsem si vrzla. Stiskla jsem stehna k sobě a zaúpěla jsem. Cítila jsem, jak mě Braydon sleduje, a otočila jsem hlavu, abych se na něj podívala.

„Potřebuješ něco, kotě?“ zeptal se hlubokým tichým hlasem. Byl pro své dobro až moc sexy.

„Jsem v pohodě,“ vypískla jsem. „A ty?“

„Ach, mám se kurevsky skvěle.“

Konečně se otevřely dveře a z nich se vynořil Ben s totálně roz-cuchanejma vlasama – za což mohly bez pochyb Emminy ruce. Na tváři měl obrovskéj úsměv.

Zvedla jsem oči v sloup. „Vy dva musíte jít. Potřebuju, aby se oblíkla.“ Mávla jsem na Braydona. „A ty mu dej dohromady ty ošukaný vlasy.“

Braydon mi zasalutoval. „Ty seš šéf.“

Svatební obřad byl upřímněj a nádhernej, dokonale Bena a Emmy vystihoval. Nepochybovala jsem, že to bude přesně takhle. Napsali si svoje vlastní sliby a vyměnili si je před několika stovkama uslze-nejch svatebčanů. Bylo krásný to sledovat.

Po několika tisících fotek a úpravách make-upu jsme dorazili na svatební hostinu, která se konala v nádherným hotelu s výhledem na Central Park. Rozhodně měli dneska svůj šťastnej den. Srpen umí bejt v New Yorku pěkně horkej a vlhkej, ale dneska bylo příjemně slunečno a všechno bylo perfektní.

Během focení, večere, přípitků a tanců jsem si hrála na dokona-lou družičku. Starala jsem se o Emmy, usmívala jsem se a povídala

si s jejíma praštěnejma příbuznejma z Tennessee, zatancovala si s jejím zpoceným bratrancem Randym a několikrát byla pronásledována perverzním strýčkem Louiem.

Lhala jsem a tvrdila Emmy, že jsem v pohodě, když nebudu mít na její svatbu doprovod – zdůvodňovala jsem to tím, že jako její družička nebudu mít čas bavit se s chlapama. Ale pravdou bylo, že když jsem se dívala, jak Ben drží Emmy v náručí na tanečním parketě a sledovala i ty ostatní páry, jak se k sobě mají, došlo mi, že bylo zbytečný si něco nalhávat. Ne že bych měla nějaký užitečný objev na doprovod. Moje nedávný šance se skládaly výhradně jenom z prvních rande, a to díky internetu, a neměly nijak nadějný vyhlídky do budoucna. Svatba mojí nejlepší kamarádky to jenom zdůraznila. *Ať žije nekonečná spirála potupnosti.*

Chtěla jsem tu hlubokou, všepohlcující lásku a přijetí, kterou vám může dát jen někdo. Nechtěla jsem obyčejnýho kluka. Zoufale jsem toužila po intimitě a vědomí, že jsem našla „toho svého“. Byla jsem unavená všema těma tanečkama okolo a chtěla jsem se usadit s milým klukem. Ale něco mi říkalo, že s těma šedesáti hodinama týdně, který strávím svou vědeckou prací, a s tím, jak se vyhejbám komukoliv z mužský populace, nebude úplně snadný najít svého prince na bílém koni. Nebyla jsem tak blbá, abych věřila na pohádky, ale díky tomu, že jsem seděla v první řadě na svatbě své nejlepší kamarádky, která se zamilovala do modela, procestovala svět a mlela o neskutečném sexu s chlapem, co ho měl údajně jako hroch, jsem pocítovala jistou nadějí. Pravděpodobně ke své vlastní škodě.

S botama už zase na nohou jsem zamířila k východu, potřebovala jsem chvíli sama pro sebe. Taneční parket za mejma zádama praskal ve švech a já se rozhodla najít si nějaký tichý a klidný místo. Cestou mě zastavila Emmina máma.

„Drahoušku, myslím, že nám došlo šampaňské. Mělo by být ve skladu na konci chodby. Mohla by ses o to postarat?“

„Jasně.“ Aspoň budu díky tomu moct na pár minut vypadnout z místnosti. V klidu zase popadnout dech.

„Doprovodím ji.“ Z ničeho nic se vedle mě objevil Braydon. Během večera jsem si ho několikrát všimla, jak v tichosti popíjí pivo, sleduje mě, ale drží se v povzdálí.

Tón jeho hlasu a pronikavej pohled mi nedával prostor k námitkám, takže jsem prostě přikývla a vykročila směrem ke dveřím ze sálu. Jak jsem si razila cestu davem, cítila jsem na zádech Braydonovu dlaň. Páteří mi okamžitě vyšlehly plameny a usadily se v žaludku. Zahnula jsem do opuštěný chodby, vděčná za to ticho, který tu panovalo. Dnešek byl vyčerpávající. A to se ani nezmiňuju o tom, že to nebyla zrovna nejlehčí věc na světě, bejt obklopená dvěma zamilovanejma lidma, když můj vlastní milostnej život byl v hajzlu. Došli jsme ke skladu a zjistili, že je zamčený.

„Sakra,“ zamumlala jsem a lomcovala s klikou.

„To je v pohodě. Najdeme jenom nějakýho číšníka a poprosíme ho, aby přinesl další šampaňský.“ Sevřel dlaň kolem mého předloktí a mnou okamžitě projel ten elektrický výboj. Jako kdyby jeho tělo poznávalo to moje a volalo mě k sobě. *Co to k čertu bylo?*

„Hej,“ prohodil Braydon a zvednul mi bradu. „Je všechno v pořádku?“

„Je mi fajn,“ lhala jsem. „Proč?“

Pokrčil jedno rameno. „Nevypadáš moc ve své kůži. Dneska večer, po tom proslovu... Já nevím. Uvažoval jsem, kam se poděla ta moje malá prskavka...“ Přesunul ruku k mému rameni a začal mi pomalu třít paže.

Byl neskutečně vnímavý. Až moc. Nemohla jsem dopustit, aby mě dostal. Můj přípitek skončil ještě dřív, než začal, protože se mi díky všem těm emocím prostě udělal knedlík v krku a já se tam málem přede všema zhroutila. Rychle jsem pogratalovala novomanželům a ukončila to. Vypadalo to, že si toho Emmy s Benem nevšimli, šťastně se políbili a přitukli si šampaňským. Bylo zajímavé, že Braydonovi, ze všech těch lidí jedinému, moje změna neušla.

Zhluboka jsem se na uklidnění nadechla. Nemohla jsem ho nechat, aby viděl, jak slabá a osamělá si připadám. „Pořád je tady a s radostí tě nakope do koulí, jestli budeš až příliš vlezle.“ Střelila jsem pohledem k jeho ruce, kterou jsem měla ještě pořád na svém rameni.

Rychle ji stáhl. „Jsem rád, že seš zpátky.“

Těžce jsem polkla a srdce mi začalo bušit jako splašený, když jsem si uvědomila, že jsme sami.

„Dneska večer vypadáš báječně. Měl jsem ti to říct už dřív,“ pronesl.

Zvedla jsem k němu oči a otevřela pus, abych mu věnovala jednu ze svých drzejch odpovědí, pro který jsem tak známá, ale nic ze mně nevypadlo.

„Ššš, to je v pohodě,“ řekl a pohladil mě palcem po tváři. „Nemusíš si pořád hrát na drsňačku, víš?“

Pomaloučku jsem přikývla.

„Vím, že se o všechno dokážeš postarat sama, ale kdo se postará o tebe, Ellie?“

Téměř nikdy, pokud vůbec, mě neoslovil mým skutečným jménem, a důvěrnost, s jakou mu vyklouzlo ze rtů, zažehla v mém podbřišku touhu. „Nikdo,“ přiznala jsem. „Chlapi jsou k ničemu.“

„O tom se nebudu hádat. Většina chlapů jsou kretění, co se chovali jako rozmazlený děcka.“

Přikývla jsem a byla ráda, že jsme na stejné straně. Myslela jsem, že se mě pokusí přesvědčit o opaku, nebo mi bude přinejmenším tvrdit, že on mezi ně nepatří. Jenže on jenom mlčel a sledoval mě těma svejma nádhernejma modrejma očima, ze kterejch mě kůže brněla nervózním očekáváním. *Co to děláme?*

„Mohl bych se o tebe dneska večer postarat, aby ses cítila dobře, pokud mě necháš,“ zašeptal. Jeho rty byly jen pár centimetrů od mých.

Srdce se mi v hrudníku zbláznilo. Byl tak hezkej, tak sexy. Věděla jsem, že by to bylo neuvěřitelné. Ale před očima mi vystupovala slova *dneska večer*. Skončila jsem s týpkama, co chtěli jen známost na jednu noc. Tohle přesně s váma všechny ty zkažené rande a rychlovky udělej. Hledala jsem něco víc. Hluboký a intimní spojení; opravdovej vztah. Netoužila jsem po akci na jednu noc a chlapovi, co se mnou ráno nebude chtít mít nic společného. Braydon to se slovama uměl, to jsem mu musela nechat. Ačkoliv to neznamenal, že se díky nim něco stane.